

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 177.413 van 29 november 2007
in de zaak A. 116.828/XII-3457.**

In zake : Marleen CLAEYS,
wonende te Oostende,
Steenbakkerstraat 97

tegen :

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door de
Scholengroep 27,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. Rombaut,
kantoor houdende te Hove,
Lintsesteenweg 740.

gedwongen tussenkomende partij (oorspronkelijk tweede verweren-
de partij) :

de VZW RAAD VOOR INSPECTIE EN BEGELEIDING
ZEDENLEER,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. Rombaut,
kantoor houdende te Hove,
Lintsesteenweg 740.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Marleen Claeys op 14 februari 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van 20 december 2001 van de scholengroep 27 om tot vaste benoeming over te gaan van de kandidaat die door de inspectie niet-confessionele zedenleer wordt voorgedragen, namelijk Joeri Claeys”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van Der Gucht;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 november 2007;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. Martens, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat R. Rombaut, die verschijnt voor de verwerende en de gedwongen tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. Van der Gucht;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De gegevens van de zaak

1.1. Bij rondschrijven van 10 mei 2001 doet de algemeen directeur van Scholengroep 27 - Oostende een oproep tot de kandidaten voor vaste benoeming, mutatie en nieuwe affectatie in wervingsambten met ingang van 1 januari 2002.

Op 31 augustus 2001 dient verzoekster een kandidatuur in voor de betrekkingen nr. 4100001 (12 u. leraar secundair onderwijs Middenschool II Oostende, algemene vakken niet-confessionele zedenleer) en nr. 4100003 (6 u. leraar secundair onderwijs KTA 2 Oostende algemene vakken niet-confessionele zedenleer).

Op 15 oktober 2001 rangschikt de daartoe aangestelde selectiecommissie de kandidaten voor de betrekking 4100001 als volgt :

1. Marleen Claeys
2. Joeri Claeys
3. Frauke Smolders-Flips.

Bij schrijven van 18 oktober 2001 deelt de directeur van de Middenschool II Oostende - Bredene de algemeen directeur van de scholengroep mede : “Ik bevestig hierbij (in afwachting van de beslissing van de bevoegde inspectie) het voorstel van de selectiecommissie van de schoolraad : 1. M. Claeys 2. J. Claeys 3. F. Smolders-Flips”.

Eveneens bij schrijven van 18 oktober 2001 zendt de directeur de inspecteur niet-confessionele zedenleer de genoemde rangschikking van de kandidaten, met de mededeling dat hij geen bezwaar heeft tegen één van de drie kandidaten en dat hij na het dringend advies van de inspectie bij de voordracht deze rangschikking zal volgen .

1.2. Op 25 oktober 2001 geeft inspecteur-adviseur zedenleer Eggerickx de directeur van de Middenschool II Oostende te kennen niet akkoord te kunnen gaan met de voornoemde rangschikking van de kandidaten en Joeri Claeys voor te dragen voor benoeming in de betrekking 274100001 :

“Het spijt me u te moeten melden dat ik me na rijp beraad niet akkoord kan verklaren met de rangschikking van de kandidaten voor de betrekking nr. 274100001, 12 u NCZ en wel om volgende redenen : ik heb Mevr. Claeys welgeteld 1 keer op een pedagogische studiedag voor de leerkrachten NCZ ontmoet, en 1 keer in het KTA 1 Oostende, precies omdat ze me net voor ze haar dossier moest opsturen, verwittigde van haar kandidatuur. De andere kandidaten heb ik wél vaak ontmoet, op ‘gewone’ studiedagen, waar ze inderdaad verplicht aanwezig moeten zijn, maar ook daarbuiten in werkgroepen bijvoorbeeld die ook buiten de klassieke schooluren vallen. Bovendien hebben ze me verwittigd dat ze kandidaat waren voor vaste benoeming op het moment dat de oproep gepubliceerd werd. Ik ben dan uiteraard op inspectie gegaan om hen een verslag te kunnen schrijven, rekening houdend met vorige bezoeken. Mocht ik op dat moment geweten hebben dat ook Mevr. Marleen Claeys kandidaat was voor een vaste benoeming, had ik zeker lessen bijgewoond en een verslag geschreven, wat nu dus ontbreekt. M.a.w. ik kan alleen maar vermoeden dat zij een goede leerkracht n.c. zedenleer is en dat is niet voldoende om een oordeel te vellen. Mijn voorstel is dan ook de heer Joeri Claeys voor hogergenoemde betrekking te benoemen aan Middenschool 2 Oostende - Bredene, waar hij trouwens als TADD meedraait in het gewone schoolgebeuren”.

1.3. Op 19 november 2001 beslist de raad van bestuur van de scholengroep Joeri Claeys te benoemen in de in geschil zijnde betrekking,

Op 29 november 2001 wordt verzoekster hiervan in kennis gesteld en bij brief van 3 december 2001 tekent zij bij de algemeen directeur van de scholengroep bezwaar aan tegen de genomen beslissing. Met een brief van 17

december 2001 tekent zij ook bij de voorzitter van de Raad voor Inspectie en Begeleiding niet-confessionele Zedenleer vzw (hierna: RIBZ) bezwaar aan tegen diezelfde beslissing.

Op 18 december 2001 beslist de raad van bestuur van de scholengroep dat verzoekster niet kan worden benoemd. Op 20 december 2001 deelt de algemeen directeur dit als volgt aan verzoekster mee :

“Uw bezwaarschrift met betrekking tot de vaste benoeming NC Zedenleer aan de Middenschool 2 Stene kan niet worden aanvaard.

Art. 37 van het DRP bepaalt immers :

‘De vaste benoeming gebeurt door de Raad van Bestuur...

Een leermeester niet-confessionele zedenleer of leraar secundair onderwijs belast met niet-confessionele zedenleer wordt benoemd op voordracht van de erkende vereniging van de niet-confessionele gemeenschap, zoals bedoeld in het decreet betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken van 1 december 1993, na advies van de directeur.’

Gelet op het feit dat de betrokken directie geen enkele kandidaat afwijst, kan de Raad van Bestuur in deze niet anders dan tot vaste benoeming over te gaan van de kandidaat die door de inspectie niet-confessionele zedenleer wordt voorgesteld.

De Raad van Bestuur kan wel in uw argumentatie komen en begrijpt uw ongenoegen ten volle. Dit wordt ook aan de bevoegde inspectie overgemaakt”.

1.4. Op 17 januari 2002 bezorgt de inspecteur-adviseur zedenleer de volgende “bijkomende achtergrondinformatie over het niet volgen van de volgorde bij de benoeming van een leerkracht NCZ” aan de RIBZ :

“De criteria die in een scholengroep gehanteerd worden om over te gaan tot vaste benoeming, worden door elke scholengroep apart opgesteld. Ze gelden voor alle leerkrachten, ongeacht het vak.

In scholengroep 27 Oostende, waar in 3 scholen uren NCZ werden openverklaard, is dat niet anders. Wat daarin dus helemaal niet ter sprake komt is of, en zo ja: welke, beoordeling de kandidaat gekregen heeft voor de wijze van lesgeven in het algemeen, van functioneren en profileren van leerkracht NC Zedenleer in het bijzonder.

Ik had alle kandidaten voor vaste benoeming reeds in het verleden aan het werk gezien en was zeer tevreden over wat ik zag: enthousiaste jonge mensen die groeiden in de job en zich ook om het algemene reilen en zeilen van de school bekommerden. Bovendien waren ze ook buiten de schooluren actief met hun vak bezig. Het waren de directeurs van de respectieve scholen die me op de hoogte brachten van het openstellen van opdrachten voor vaste benoeming. Dat was einde vorig schooljaar. Ik heb dan de mogelijke kandidaten bezocht, een beoordeling geschreven én een uitgebreid gesprek gehad met de directeurs, die zonder uitzondering verklaarden dat hun TADD-er gerust benoemd mocht worden. In oktober j.l., net voor de kandidaturen ingediend moeten worden, krijg ik telefoon van Mevr. Claeyns dat ze ook candidate is. Ik ben dan op 11 oktober naar STIJO gegaan, heb de situatie daar besproken met de directeur. Ik heb ook een les bijgewoond bij Mevr. Claeyns, die me toen ook verklaarde dat

ze nooit naar pedagogische studiedagen was geweest omdat er telkens maar 1 leerkracht naartoe mocht. Op mijn vraag waarom ze me daar nooit over belde, zei ze dat ze wel begreep dat dit op school moeilijk lag als meerdere leerkrachten afwezig waren en dat haar relatie met haar collega niet van die aard is dat ze kon voorstellen om eens te ruilen. Waarvan acte. Over de les die ik bijwoonde zei Mevr. Claeys zelf dat het geen goede les was, dat ze privé wat problemen had en dat ze nu dus nog vlug haar dossier had moeten samenstellen. Ik heb daar alle begrip voor. Trouwens in principe geef ik na het bijwonen van een eerste les geen officiële beoordeling omdat ik ook weet dat een inspectiebezoek zowel leerkrachten als leerlingen uit hun gewone doen brengt. Daarom heb ik van die bijgewoonde les geen verslag geschreven omdat ik het niet fair vond het dossier van Mevr. Claeys te verzwaren met een niet zo gunstige beoordeling.

Ik begrijp wel dat Mevr Claeys ontgoocheld is, vooral ook nadat zowel een directeur als de algemeen directeur haar verzekerden dat ze de beste was. Wel, voor mij is ze dat dus zeker niet. Ze heeft wél de meeste anciënniteit, maar haar inzet specifiek naar het vak toe is zeker niet zo groot als van de andere kandidaat, de bijgewoonde les was eigenlijk niet goed, in tegenstelling tot wat ik bij de andere kandidaat zag.

Wat nu specifiek de criteria betreft die gehanteerd worden door Scholengroep 27 Oostende, wil ik in het bijzonder opmerken dat slechts 1 item verwijst naar de specificiteit van het vak, namelijk: '1.3 Bijkomende getuigschriften, diploma's, navorming of bewijzen van kunde (alle relevant voor het ambt).'

Er werd op geen enkel moment overleg gepleegd over welke relevant zijn voor het vak, welke niet. Zo worden de studiedagen NCZ bijvoorbeeld niet in aanmerking genomen. Dat het feit dat ik (en met mij mijn collega's!) LEEFSLEUTELS niet genegen zijn, doet in deze niet terzake: het is uiteraard niet daarom dat ik een andere kandidaat voorstelde, immers: beide kandidaten kregen er 3 punten voor! Het totaal voor dit item was: 7 punten voor Marleen Claeys, 8 punten voor Joeri Claeys. Wat dienst- en ambtsanciënniteit betreft, haalt Mevr. Marleen Claeys duidelijk een hogere score. Maar ik ben van oordeel dat anciënniteit niet langer doorslaggevend is.

Er is dan natuurlijk ook het interview, daarin heeft Mevr. Marleen Claeys beter gescoord. Maar ook daar weer is er vooraf niet het minste overleg geweest over eventuele belangrijke items voor NCZ, er wordt nergens gepeild naar de vakbekwaamheid van de kandidaten, m.a.w. is dit een goede leerkracht NCZ? Er wordt noch gevraagd noch verwezen naar enige beoordeling door de bevoegde inspectie. Nochtans is dit de enige instantie die zich over inhoud, didactiek, methodiek ... van de lessen NCZ mag uitspreken.

Gedurende jaren was het moeilijk om van de school waar Mevr. Marleen Claeys lesgeeft, de nodige documenten te krijgen. Dit alles, samen met het feit dat ze nergens aanwezig was waar leerkrachten NCZ werden bijeengebracht, is er helaas de oorzaak van dat ze door de mazen van het net geglipt is en dat ik haar tot dit schooljaar ook niet in de klas aan het werk zag! Ze heeft me net op de valreep verwittigd dat ze een aanvraag tot benoeming indiende. Ik ben nog diezelfde week naar haar school, KTA 1 STIJO, Oostende, gegaan.

Mijn beslissing om de voorgestelde volgorde van de kandidaten niet te respecteren is dus volkomen gesteund op het werk dat ik beide kandidaten heb zien leveren. Wat Joeri Claeys nog aan rijpheid mist, wordt goedgemaakt door zijn enthousiasme en zijn inzet -ook buiten de school en de schooluren- voor het vak. Bovendien én met inachtnaam van wat ik al schreef bij punt 1.3 van het dossier, scoort hij ondanks zijn geringere anciënniteit, hoger voor bijvoorbeeld nascholing en daar werden dan nog de specifieke vakgebonden bijscholingen niet meegeteld, het engagement van Mevrouw Marleen Claeys naar het vak NCZ is zeker niet zo groot en wat ik in de klas gezien heb was beter bij de

andere leerkracht, de heer Claeys. Wanneer er 2 kandidaten zijn voor 1 opdracht is er uiteraard altijd 1 die ongelukkig achterblijft. Daarom ga ik niet in op haar oprispingen naar mijzelf en naar mijn vervangster Mevr. Anne Machiels. Ik schrijf dat op rekening van de ontgoocheling.

Wat ik wel zal voorstellen in de Commissie Levensbeschouwelijke vakken is dat op onze geplande vergadering met de Algemeen Directeurs, we even moeten benadrukken dat ze in hun criteria ruimte moeten voorzien voor specifieke vakgebonden items in overleg met de betrokken inspecteurs want het gaat natuurlijk niet op dat zij bepalen welke nascholingsactiviteiten specifiek voor het vak zijn en welke niet. Trouwens de directeur van middenschool 2 zei me dat nascholingen van 1 dag niet meetelden... M.a.w. hierdoor alleen al vallen de -eigenlijk verplicht bij te wonen- studiedagen niet onder nascholing. Ik vraag me af wat er nog specifiek is...

Ik vrees bijgevolg dat het ingediende bezwaar tegen het niet voordragen van Mevr. M. Claeys voor vaste benoeming, een pijnlijke illustratie is van hoe men zich kan wegstoppen achter louter formele criteria waarbij men het vakinhoudelijke en alles wat daar komt bij kijken negeert. Dat is absoluut betreurenswaardig.

Het is omdat ik de andere kandidaat ervaren heb als een betere leerkracht, actief betrokken ook hij het randgebeuren van het vak, dat ik besloot in eer en geweten de volgorde die de schoolraad voorstelde niet te aanvaarden”.

Op 23 januari 2002 beslist de raad van bestuur van de RIBZ om de stelling van de inspecteur-adviseur te onderschrijven.

Met een brief van 13 februari 2002 geeft de voorzitter van de RIBZ aan verzoekster te kennen :

“Hiermede hebben wij de eer u het unanieme standpunt van de Raad van Beheer te laten, geworden in verband met uw klacht van niet voordracht tot benoeming door mevr. Sonja Eggerickx, bevoegd inspecteur-adviseur.

De Raad onderschrijft niet alleen de stelling van mevr. Eggerickx maar moet ook vaststellen dat scholengroep 27 Oostende zijn bevoegdheid te buiten is gegaan. Volgens de vigerende reglementering komt het de bevoegde inspecteur-adviseur niet-confessionele zedenleer toe een voordracht te formuleren aan de scholengroep en niet omgekeerd.

Mevrouw Eggerickx heeft dus haar decretale bevoegdheid uitgeoefend en een kandidaat voorgedragen. Deze werd in consensus weerhouden, deze kandidaat werd dan ook voorgedragen voor benoeming”.

Het voorwerp van het beroep en de aanwijzing van de RIBZ als verwerende partij

2.1. De RIBZ werpt op dat verzoekster, door het proces naar hem uit te breiden, de voordracht ten onrechte ziet als onderdeel van een complexe rechtshandeling die in de benoeming door het schoolbestuur haar eindbeslissing kent. De voordracht en de selectie van de leermeesters niet-confessionele zedenleer gebeuren door inspecteur-adviseur Eggerickx die in die hoedanigheid deel uitmaakt van de vzw RIBZ, aldus de tweede verwerende partij.

2.2. De RIBZ vergist zich als hij er van uitgaat dat verzoekster het proces naar hem “uitbreidt”. In het inleidend verzoekschrift vordert verzoekster enkel de nietigverklaring van de beslissing waarbij de raad van bestuur van de scholengroep 27 overgaat tot de benoeming van Joeri Claeys. Als tegenpartij vermeldt zij de scholengroep 27. In de memorie van wederantwoord bevestigt verzoekster uitdrukkelijk dat haar beroep “gericht is tegen de beslissing om de heer Joeri Claeys te benoemen”, beslissing die “pas definitief en in laatste aanleg genomen [is] op 18 december 2001, waardoor zij deze beslissing formeel heeft aangevochten”. Voor zoveel als nodig verduidelijkt verzoekster met een brief van 7 december 2006 nog dat zij géén beslissing heeft aangevochten van de RIBZ, maar enkel de onwettigheid aanvoert, als middel, van het optreden van de RIBZ in het kader van de benoemingsprocedure.

2.3. Het initiatief om naast het Gemeenschapsonderwijs ook de RIBZ als tegenpartij in de zaak te betrekken is uitgegaan van het met het onderzoek van de zaak belast lid van het auditoraat. Zijn aanwijzing door het auditoraat als (tweede) verwerende partij verandert evenwel niets aan hetgeen verzoekster van in den beginne als voorwerp van haar vordering heeft aangewezen en blijft aanwijzen en behelst geen uitbreiding van het voorwerp van de initiële vordering. De exceptie mist derhalve feitelijke grondslag.

2.4. Alhoewel geen van de RIBZ uitgaande handeling wordt aangevochten, komt het de Raad van State voor dat de RIBZ toch niet buiten de zaak moet worden gesteld. Immers, de beweerde onwettigheid van een van de RIBZ uitgaande handeling wordt wel aangegrepen door verzoekster om de onwettigheid te argumenteren van de wél bestreden beslissing van de raad van bestuur van de scholengroep 27. De RIBZ is best geplaatst om zijn handelen te verklaren. Dienvolgens blijft de RIBZ in de zaak als (gedwongen) tussenkomende partij, en wordt hierna met de verwerende partij nog enkel het Gemeenschapsonderwijs bedoeld.

De ontvankelijkheid van het beroep

3.1. De RIBZ werpt nog op dat het verzoekschrift van 13 februari 2002 manifest te laat is ingediend, aangezien verzoekster bij schrijven van 29 november 2001 werd medegedeeld dat aan haar aanvraag voor benoeming geen gunstig gevolg kon worden gegeven om reden dat Joeri Claeys door de daartoe bevoegde instantie

was voorgedragen en de betrokken dienstbrief expliciet aangaf dat binnen 60 dagen bij de Raad van State tegen die beslissing(en) beroep kon worden aangetekend.

3.2. Wanneer tegen een beslissing een georganiseerd beroep openstaat, is enkel de in beroep genomen beslissing vatbaar voor beroep bij de Raad van State. De beslissing in beroep is dan in de plaats gekomen van de eerste beslissing, krachtens de devolutieve werking van het administratief beroep.

In de voorliggende zaak deelt de algemeen directeur van de betrokken scholengroep verzoekster bij schrijven van 29 november 2001 mee dat aan haar aanvraag voor vaste benoeming in de in geding staande betrekking geen gunstig gevolg kan worden gegeven, met als opgave van reden : “de Raad van Bestuur volgt het advies van de bevoegde inspectie”. Gesteld wordt verder : “U kan per aangetekende brief beroep aantekenen vóór 13 december 2001 bij de heer Luc Bentein, algemeen directeur van de scholengroep op bovenvermeld adres. Overeenkomstig artikel 1 van de wet van 24 maart 1994 tot wijziging van de wetten op de Raad van State, kan u eveneens binnen een termijn van 60 dagen na ontvangst van dit bericht een verzoekschrift tot vernietiging en/of vordering tot schorsing in dienen bij de Raad van State”.

Verwerende partij maakt verzoekster aldus vooreerst attent op het bestaan van een interne bezwaarprocedure en geeft alzo zelf formeel te kennen dat tegen de genomen beslissing een georganiseerd beroep openstaat, beroep dat door verzoekster eerst diende te worden uitgeput alvorens zij de Raad van State op ontvankelijke wijze kon adriëren.

Een dergelijk beroep moet worden geacht te zijn gericht, niet enkel tegen de weigeringsbeslissing het betrokken personeelslid vast te benoemen, maar ook tegen de *-in casu* verzoekster formeel niet medegedeelde- beslissing om een ander personeelslid in de bedoelde betrekking vast te benoemen.

De te bestrijden en bestreden eindbeslissing is dan ook de beslissing waarbij het ter zake bevoegd beroepsorgaan uitspraak doet over het bezwaar van de afgewezen kandidaat. Te dezen is dat de beslissing van 18 december 2001 van de raad van bestuur, aan verzoekster medegedeeld bij schrijven van 20 december 2001, naar luid waarvan haar bezwaarschrift met betrekking tot de

vaste benoeming niet-confessionele zedenleer aan de Middenschool 2 Stene niet kan worden aanvaard.

Het bestaan van een administratieve beroepsprocedure brengt overigens mee dat op 19 november 2001 ter zake nog geen eindbeslissing werd genomen, zodat het vermelden van de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State in de brief van 29 november 2001 niet alleen als misleidend, maar zelfs ook als volstrekt onjuist dient te worden aangemerkt.

De exceptie is ongegrond.

4.1. De verwerende partij ziet harerzijds een gebrek aan belang in hoofde van verzoekster, omdat krachtens artikel 37 van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs (hierna : het rechtspositiedecreet) een vaste benoeming van leraar secundair onderwijs belast met niet-confessionele zedenleer enkel kan gebeuren op voordracht van de erkende vereniging van de niet-confessionele gemeenschap, zoals bedoeld in het decreet van 1 december 1993 betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken (hierna : het inspectiedecreet), en verzoekster niet als dusdanig werd voorgedragen, zodat ze hoe dan ook niet aan de benoemingsvoorwaarden voldoet, en zodat ze geen belang heeft bij de vernietiging van de benoeming van Joeri Claeys.

4.2. Verzoekster repliceert in de memorie van wederantwoord terecht dat de opgeworpen exceptie verbonden is met de grond van de zaak, aangezien als middel juist wordt aangevoerd dat de voordracht van Joeri Claeys door de RIBZ niet op correcte wijze tot stand is gekomen en men haar voor benoeming had moeten voordragen.

De gegrondheid van het beroep

Stelling van de partijen

5.1. Als *enig middel* voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het gelijkheidsbeginsel en van de rechtsplicht tot het vergelijken van de titels en verdiensten van de kandidaten voor een benoeming of bevordering, doordat de bestreden benoeming enkel is gesteund op het advies van

de inspectie niet-confessionele zedenleer, dat niet tot stand is gekomen na of op grond van een deugdelijke vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten, zodat de bestreden beslissing op haar beurt als niet deugdelijk gemotiveerd dient te worden aangemerkt.

Verzoekster betoogt :

“2. Ten gronde

Enig Middel:

Schending van de materiële motiveringsplicht

Schending van het gelijkheidsbeginsel.

Schending van de rechtsplicht tot vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten voor een benoeming of bevordering.

2.1. De Raad van Bestuur van scholengroep 27 wijst op 20 december 2001 het bezwaarschrift van verzoekster omtrent haar niet vast benoemd worden vanaf 1 januari 2002 aan het KA2 en MS2 Oostende-Stene af met de volgende motieven:

‘Uw bezwaarschrift met betrekking tot de vaste benoeming NC Zedenleer aan de Middenschool II Stene kan niet aanvaard worden. Artikel 37 van het DRP bepaalt immers: “De vaste benoeming gebeurt door de Raad van Bestuur. . . Een leermeester niet-confessionele zedenleer wordt benoemd op voordracht van de erkende vereniging van de niet-confessionele gemeenschap, zoals bedoeld in het decreet betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken van 1 december 1993, na advies van de directeur.” Gelet op het feit dat de betrokken directie geen enkele kandidaat afwijst, kan de Raad van bestuur in deze niet anders dan tot vaste benoeming over te gaan van de kandidaat die door de inspectie niet-confessionele zedenleer wordt voorgesteld.’

Hieruit blijkt dat de Raad van Bestuur zijn motivering steunt op het advies van de inspectie niet-confessionele zedenleer. Het advies van de inspectie niet-confessionele zedenleer werd gegeven door Sonja Eggerickx, inspecteur-adviseur NCZ. Zij stelt op 25 oktober 2001 de heer Joeri Claeys voor om in betrekking 274100001 aan de Middenschool II Oostende-Bredene benoemd te worden met de volgende motivering:

‘Het spijt me u te moeten melden dat ik me na rijp beraad niet akkoord kan verklaren met de rangschikking van de kandidaten voor de betrekking nr. 274100001, 12 u NCZ en wel om volgende redenen: ik heb Mevr. Claeys welgeteld 1 keer op een pedagogische studiedag voor de leerkrachten NCZ ontmoet, en 1 keer in het KTA 1 Oostende, precies omdat ze me net voor ze haar dossier moest opsturen, verwittigde van haar kandidatuur. De andere kandidaten heb ik wél vaak ontmoet: op “gewone” studiedagen, waar ze inderdaad verplicht aanwezig moeten zijn, maar ook daarbuiten in werkgroepen bijvoorbeeld die ook buiten de klassieke schooluren vallen.

Bovendien hebben ze me verwittigd dat ze kandidaat waren voor vaste benoeming op het moment dat de oproep gepubliceerd werd. Ik ben dan uiteraard op inspectie gegaan om hen een verslag te kunnen schrijven, rekening houdend met vorige bezoeken. Mocht ik op dat moment geweten hebben dat ook Mevr. Marleen Claeys kandidaat was voor een vaste benoeming, had ik zeker lessen bijgewoond en een verslag geschreven, wat nu dus ontbreekt. M.a.w. ik kan alleen maar vermoeden dat zij een goede leerkracht n.c. zedenleer is en dat is niet voldoende om een oordeel te vellen’.

Uit deze motivering blijkt dat er geen vergelijking is gebeurd van de titels en verdiensten van de kandidaten voor een benoeming. Mevrouw Sonja

Eggerickx zegt immers zelf dat ze enkel maar kan vermoeden dat verzoekster een goede leerkracht zedenleer is en dat niet voldoende is om een oordeel te vellen. Indien Mevrouw Eggerickx van oordeel was dat ze niet over voldoende gegevens beschikte om een oordeel te vellen had ze moeten wachten met een kandidaat voor te stellen tot ze wel over voldoende gegevens beschikte.

De vergelijking van titels en verdiensten moet immers gebeuren met kennis van zaken (R.vSt, De Cordt, nr. 13.975, 24 februari 1970). Dit is in casu niet gebeurd. Mevrouw Eggerickx heeft Joeri Claeys voorgedragen voor benoeming terwijl ze zelf wist dat ze niet over voldoende gegevens beschikte om zelf een oordeel te vellen. De andere kandidaten heeft ze verschillende malen ontmoet op studiedagen en werkgroepen. Bovendien heeft ze verschillende lessen van de andere kandidaten bijgewoond en over hen een verslag geschreven. Mevrouw Eggerickx heeft verzoekster slechts 1 keer ontmoet op een pedagogische studiedag en 1 keer in het KTA in Oostende. Ze heeft nooit een les bijgewoond en heeft over verzoekster zelfs geen verslag geschreven.

2.2. De vergelijking moet bovendien objectief zijn. Dit impliceert dat aan de verschillende kandidaten dezelfde aandacht moet worden besteed en dat ten aanzien van de ene kandidatuur niet meer welwillendheid mag worden betoond dan ten aanzien van de andere (R.v.St., Saey, nr. 66.947, 24 juni 1997). Mevrouw Eggerickx heeft duidelijk meer aandacht besteed aan de andere kandidaten en nauwelijks aandacht besteed aan verzoekster. Opdat ze een objectieve vergelijking had kunnen doorvoeren had Mevrouw Eggerickx op zijn minst verschillende lessen van verzoekster moeten bijwonen en over haar eveneens een verslag moeten schrijven. De vergelijking kan dus helemaal niet objectief genoemd worden.

Bovendien hebben alle kandidaten het recht om vergeleken te worden (R.v.St., Tombeur, nr. 66.939, 24 juni 1997). Indien een oproep tot mogelijke kandidaten wordt gedaan, moeten alle personen die zich op ontvankelijke wijze kandidaat hebben gesteld en voldoen aan de statutaire voorwaarden om de functie te bekleden, vergeleken worden. Ook dit is in casu niet gebeurd vermits verzoekster niet mee werd betrokken in de vergelijking. Mevrouw Eggerickx beschikte immers niet over voldoende gegevens om verzoekster te vergelijken met de twee andere kandidaten. Ze beschikte enkel over voldoende gegevens om de twee andere kandidaten met elkaar te vergelijken. Bijgevolg werd verzoekster uit de vergelijking uitgesloten.

2.3. Volgens artikel 37 DRP wordt een leermeester niet-confessionele zedenleer benoemd op voordracht van de erkende vereniging van de niet-confessionele gemeenschap na advies van de directeur. Door de directeur van de Middenschool II Oostende-Bredene en de selectiecommissie van de schoolraad werd verzoekster voor de plaats met referentienummer 274100001 als eerste gerangschikt. Door de directeur van de Middenschool II Oostende-Bredene en de selectiecommissie van de schoolraad werd een objectieve vergelijking gemaakt tussen de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten wat duidelijk blijkt uit bijlage 4 en de vergelijkende tabel die de directie en de lokale selectiecommissie hebben opgemaakt en waarop de voordracht voor benoeming is gebaseerd (cfr. Bijlage 6).

Wanneer de overheid zou willen afwijken van een niet bindend advies zullen de volgende voorwaarden cumulatief dienen vervuld te zijn (R.v.St., Schodts, nr. 66.549, 4 juni 1997; R.v.St., deBie, nr.62.961, 6 november 1996; R.v.St., De Smedt, nr.38.118, 19 november 1991):

- de overheid moet zelf een onderzoek naar de titels en de verdiensten van de kandidaten hebben gedaan
- zij moet wettige motieven hebben om van het advies af te wijken
- uit de formele motivering van het besluit moet blijken op grond van welke precieze, juiste en pertinente motieven zij afwijkt van het advies. De redenen waarom de overheid afwijkt van het advies moeten dus kenbaar zijn.

In casu is de eerste voorwaarde al niet vervuld. De overheid heeft immers niet zelf een onderzoek naar de titels en de verdiensten van de kandidaten gedaan vermits de vergelijking die Mevrouw Eggerickx heeft doorgevoerd van de titels en de verdiensten van de kandidaten onwettig is (zie 2.1 en 2.2). Mevrouw Eggerickx kon dan ook niet afwijken van het advies van directie en de lokale selectiecommissie.

2.4. Het voorstel van Mevrouw Eggerickx is niet het gevolg van een deugdelijke vergelijking van titels en verdiensten. Voor zover verzoekster bekend, heeft de Raad van Bestuur zelf evenmin een deugdelijke vergelijking doorgevoerd.

Dit heeft tot gevolg dat de bestreden beslissing niet deugdelijk gemotiveerd is en het gelijkheidsbeginsel (dat de gelijke toegang tot het openbaar ambt waarborgt) werd geschonden.”.

5.2. De verwerende partij antwoordt zich te hebben gedragen naar het voorschrift van artikel 37, § 1, van het rechtspositiedecreet. De voordracht is gebeurd door de inspecteur-adviseur aan de hand van beoordelingscriteria die door de RIBZ bepaald worden en bij het opstellen waarvan zij geen enkele inspraak heeft. Een advies van de directeur, hoewel voorgeschreven, doet in hoofde van de betrokkenen geen rechten ontstaan. Bij een benoeming op voordracht als te dezen is de bevoegdheid van de benoemende overheid gebonden in de zin dat zij alleen een voorgedragen kandidaat kan benoemen en dat wie niet is voorgedragen, niet kan worden benoemd. De opmerkingen van verzoekster over de voorwaarden die vervuld moeten zijn om te kunnen afwijken van een niet-bindend advies zijn niet ter zake. Wanneer de voordracht de raad van bestuur bereikt kan deze hiervan niet afwijken en zelf een onderzoek doen naar titels en verdiensten van kandidaten.

Volgens verwerende partij is haar beslissing terdege gemotiveerd door de verwijzing naar artikel 37 van het rechtspositiedecreet en de vermelding van “het feit dat de betrokken directie geen enkele kandidaat afwijst”, om te besluiten dat de raad van bestuur “in deze niet anders dan tot vaste benoeming [kan overgaan] van de kandidaat die door de inspectie niet-confessionele zedenleer wordt voorgesteld”.

Verwerende partij merkt op dat de inspecteur-adviseur haar beslissing om verzoekster niet voor te dragen wel degelijk heeft gemotiveerd, dat dit advies immers refereert aan aanwezigheid op studiedagen en parascolaire bijeenkomsten, verwittiging van kandidaatstelling en inzet voor het vak.

Verwerende partij brengt nog een nota naar voor die de inspecteur-adviseur *post factum*, op 28 juni 2002, heeft opgesteld en waarin zij meer

uitgebreid ingaat op de contacten die zij heeft gehad met verzoekster om tot haar oordeel te komen, waaronder een lesbezoek op 11 oktober 2001. In die nota verklaart de inspecteur-adviseur geen verslag over dit lesbezoek te hebben opgesteld omdat die les “zeer slecht” was, maar dat dit aan uitzonderlijke omstandigheden te wijten kon zijn. Ook in die nota herhaalt de inspecteur-adviseur dat de beoordeling van het engagement naar het vak is gebeurd, voornamelijk, op basis van de inzet op studiedagen en vergaderingen van werkgroepen.

5.3. Ook tussenkomende partij argumenteert dat de inspecteur-adviseur haar beslissing op afdoende wijze heeft gemotiveerd. Dat de les van 11 oktober 2001 onvoldoende of zelfs buitengewoon slecht was, kan zelfs door verzoekster niet worden ontkend. De inspectie heeft toen geen verslag opgesteld om verzoekster niet te schaden. Wat de specificiteit van het vak en het engagement naar het vak betreft, noteert de inspectie een totaal gebrek aan inzet buiten het lesgeven. De inspectie beschikte over meer dan voldoende elementen om zich een oordeel te kunnen vormen aan de hand van de beoordelingscriteria.

Tussenkomende partij herhaalt dat door haar geen te vernietigen beslissingen werden genomen en zij betoogt dat zij niet als bestuur of administratieve dienst kan worden aanzien. Zij stelt voor ter zake een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, meer bepaald over de conformiteit van artikel 37, § 1, van het rechtspositiedecreet met de artikelen 10, 11 en 24, § 1, van de Grondwet “daar, zoals het thans voorkomt, dit artikel de Staat het recht geeft zich te bemoeien met de benoeming en het ontslag van de leraars niet-confessionele zedenleer en daarenboven de handelingen niet-confessionele zedenleer onderwerpt aan de controle van de Raad van State terwijl de artikelen 21 en 181 § 2 van de [Grondwet] voorhouden dit niet te doen”.

5.4. Verzoekster repliceert dat het voorstel van de inspectie niet het gevolg is van een deugdelijke vergelijking van titels en verdiensten en dat de raad van bestuur zelf evenmin een deugdelijke vergelijking heeft doorgevoerd, wat tot gevolg heeft dat de bestreden beslissing niet deugdelijk gemotiveerd is en het gelijkheidsbeginsel dat de gelijke toegang tot het openbaar ambt waarborgt werd geschonden.

Zij herhaalt dat de inspecteur-adviseur, die verklaart enkel maar te kunnen vermoeden dat zij een goede leerkracht is, had moeten wachten om een

kandidaat voor te stellen tot ze wel over goede gegevens beschikte. Haar afwezigheid op studiedagen houdt verband met de particuliere situatie op en de bijzondere noden van de school. De beweringen van de inspectie kloppen dan ook niet.

Verzoekster zet uiteen door de directie in de loop van de maand september te zijn gevraagd om zich kandidaat te stellen, dat zij dat heeft gedaan en onmiddellijk de inspectie heeft verwittigd.

Zij geeft ook een verklaring voor het mindere verloop van de les op 11 oktober 2001.

Zij vraagt met de nota van 28 juni 2002 geen rekening te houden omdat die nooit aan haar werd meegedeeld en het een motivering betreft die pas achteraf is gegeven.

De toepasselijke bepaling

6. Artikel 37, § 1, van het rechtspositiedecreet bepaalt over de vaste benoeming wat volgt :

“De vaste benoeming gebeurt door de raad van bestuur op voorstel van het instellingshoofd, en voor het vormingscentrum en de pedagogische begeleidingsdienst door de afgevaardigd bestuurder.

Onverminderd de bepalingen van dit decreet, wordt een godsdienstleerkracht benoemd op voordracht van de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst, na advies van de directeur.

Onverminderd de bepalingen van dit decreet, wordt een leermeester niet-confessionele zedenleer of leraar secundair onderwijs belast met niet-confessionele zedenleer benoemd op voordracht van de erkende vereniging van de niet-confessionele gemeenschap, zoals bedoeld in het decreet betreffende de inspectie en de begeleiding van de levensbeschouwelijke vakken van 1 december 1993, na advies van de directeur”.

Beoordeling van het middel

7. Wanneer S. Eggerickx zich bemoeit met de voordracht of zelfs beslist over de voordracht, dan handelt zij op dat ogenblik niet in haar hoedanigheid die zij als inspecteur niet-confessionele zedenleer zelf puurt uit het inspectiedecreet en ter verwezenlijking van de haar bij artikel 8 van het inspectiedecreet opgedragen taken, maar treedt zij op als gemachtigde van de bevoegde instantie, bedoeld in het

rechtspositiedecreet. Er wordt inderdaad aanvaard dat de bevoegde instanties de taken welke zij in het kader van het rechtspositiedecreet uitoefenen kunnen delegeren. Voor wat de erkende erediensten betreft, heeft de decreetgever dit zelfs uitdrukkelijk vermeld in artikel 3, 31/, van het rechtspositiedecreet door de bevoegde instantie van de eredienst te definiëren als “de instantie of personen die de bevoegdheid op basis van de eigen interne regelgeving hebben, of de instantie of personen die van het representatieve orgaan van de eredienst of van het hoofd van de eredienst de bevoegdheid krijgen”. Te dezen wordt niet betwist dat door de RIBZ aan de betrokken inspecteur-adviseur delegatie gegeven is voor het formuleren van een voordracht voor de beoogde benoeming.

De voorliggende weigering om verzoekster voor te dragen alsmede de voordracht van Joeri Claeys moeten derhalve niet worden beoordeeld vanuit de invalshoek dat ze zijn gesteld door een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap, maar wel vanuit de invalshoek dat ze zijn gesteld door een gemachtigde van de bevoegde instantie van de niet-confessionele zedenleer.

8. Artikel 37, § 1, tweede en derde lid, van het rechtspositiedecreet is gestoeld op de gedachte dat een godsdienstleerkracht of een leermeester of leraar niet-confessionele zedenleer steeds, om in het gemeenschapsonderwijs met het onderricht in een bepaalde godsdienst of in de niet-confessionele zedenleer belast te kunnen worden, in staat moet zijn om getrouw weer te geven datgene wat het geloof of de zedenleer inhoudt, met als noodzakelijk corrolarium de vereiste dat hij vermag onderwijs te verstrekken dat naar de vorm de vereiste didactische kwaliteit heeft en dat hij zich als persoon op zodanige wijze gedraagt dat hij, van het standpunt van de leer die hij moet onderwijzen, voldoende geloofwaardigheid opbrengt om ook met voldoende geloofwaardigheid het bedoelde onderricht te kunnen geven. De decreetgever heeft blijkens het meervermelde artikel 37 voorts geoordeeld dat zulks een erkenning van het bevoegde orgaan behoeft en dat het meer bepaald de bevoegde instantie van de betrokken godsdienst of van de niet-confessionele zedenleer is, die de zo-even omschreven authenticiteit waarborgt van het godsdienstonderwijs of van het onderwijs in de niet-confessionele zedenleer.

9. Zoals de Raad van State reeds eerder ter zake van het ontslag heeft geoordeeld, in onder meer de arresten nr. 16.993, Van Grembergen, van 25 maart 1975, nr. 24.004, Petit, van 22 februari 1984, nr. 25.995, Van Peteghem, van 20 december 1985, nr. 135.938, Van Butsele, van 12 oktober 2004 en nr. 172.519,

Van De Ven, van 21 juni 2007, veronderstelt een aldus beschreven regeling, ook voor de initiële aanstelling of benoeming, dat de bevoegde instantie alleen steunt op de in het kader van de haar opgedragen bevoegdheid legitieme motieven. Haar beslissing kan enkel dan het bestuur binden. Opdat de administratieve overheid zich aldus rechtmatig gebonden kan weten, ontslaat de mededeling van de bedoelde voordracht er haar bijgevolg niet van om, alleszins in geval van betwisting, na te gaan of die motieven, binnen de perken van de aan de bevoegde instantie gegeven bevoegdheid, legitieme motieven zijn, hetgeen betekent dat het enkel motieven mogen zijn die betrokken kunnen worden op de vereiste inhoudelijke, didactische of persoonlijke geloofwaardigheid van het betrokken personeelslid om onderricht te kunnen geven in een geloof of in de niet-confessionele zedenleer.

10. De motieven van de tussenkomen partij om verzoekster niet voor te dragen zijn aan verwerende partij kenbaar gemaakt in de *sub* 1.2. geciteerde brief van 25 oktober 2001.

Verzoekster toont niet aan, en zoals die motieven aan verwerende partij zijn meegedeeld blijkt ook niet evident, dat die motieven de hiervoor beschreven perken van de aan de RIBZ verleende bevoegdheid te buiten gaan, laat staan dat ze zo manifest en grof onregelmatig zijn dat de voordracht van de RIBZ door de verwerende partij als onbestaande moest worden gehouden.

Verwerende partij wist zich derhalve geconfronteerd met één enkele voorgedragen persoon, waarvan zij zelf voordien overigens al had geoordeeld dat hij voor haar aanvaardbaar was en met een duidelijke weigering om verzoekster voor te dragen. Tot een vergelijking van aanspraken en verdiensten met verzoekster is de verwerende partij zelf dan niet meer gehouden.

In zoverre is het middel ongegrond.

11. Rest nog dat verzoekster betoogt dat de beslissing van de tussenkomen partij zelf niet deugdelijk is gemotiveerd en dat er door de RIBZ geen vergelijking van titels en verdiensten is geschied, wat ook strijdig is met het gelijkheidsbeginsel dat de gelijke toegang tot het openbaar ambt waarborgt.

12. Zoals de Raad van State reeds eerder heeft geoordeeld in onder meer het arrest nr. 172.561, El Omari, van 21 juni 2007, is de beslissing omtrent het

engagement van een gegadigde en de authenticiteit van het door hem of haar gegeven onderricht een interne beslissing van de desbetreffende levensbeschouwelijke gemeenschap bij monde van haar bevoegde instantie die niet rechtstreeks in een voldoende verband staat tot de beslissing om een bepaalde leerkracht aan te stellen, te benoemen of te ontslaan.

13. De thans in het geding betrokken beslissing van de RIBZ is evenwel niet zo een louter interne aangelegenheid, maar kadert integendeel in een van de taken die hij specifiek uitoefent op grond van het rechtspositiedecreet. Met de beslissing die de bevoegde instantie te dezen heeft getroffen, met name de weigering om verzoekster voor te dragen voor een welbepaalde benoeming en de beslissing om een andere kandidaat voor te dragen voor die benoeming, heeft de RIBZ een beslissing genomen die de situatie van verzoekster in rechte determineert, nu verwerende partij haar niet kan benoemen.

Nu de voordracht van de RIBZ de bevoegdheid van de benoemende overheid determineert, verschijnt die beslissing aldus als een voor derden -het schoolbestuur- bindende beslissing. Om de redenen die de Raad van State heeft aangegeven in het arrest nr. 172.737, Van Den Bergh, van 26 juni 2007 -in het bijzonder in randnummer 5.1. van dat arrest- en die hij ook bijvalt voor de voorliggende zaak, acht de Raad van State zich bevoegd om kennis te nemen van rechtmatigheidsbezwaren die zijn gericht tegen een rechtshandeling waarbij de RIBZ ten aanzien van het Gemeenschapsonderwijs een leraar niet-confessionele zedenleer voor vaste benoeming voordraagt.

14. Wat te dezen bij die voordracht is gebeurd, zoals ook de RIBZ het betoogt, is wel degelijk een vergelijking van de verschillende personen die zich kandidaat hebben gesteld, waaronder ook verzoekster.

De Raad stelt vast dat de kandidaatstelling van verzoekster niet onontvankelijk is verklaard en dat haar merites door de inspecteur-adviseur mee in de beoordeling zijn betrokken.

Uit de brief van 25 oktober 2001 en de aanvullende nota die de inspecteur-adviseur op 17 januari 2002 richt aan de raad van bestuur van de RIBZ na het bezwaar van verzoekster aldaar, blijkt dat de afwijzing van verzoekster er is

gekomen na een lesbezoek en na een beoordeling van de inzet van de leerkrachten op studiedagen en in werkgroepen.

Zoals de Raad ook reeds heeft opgemerkt in het arrest nr. 172.737, Van Den Bergh, van 26 juni 2007, heeft noch het bestuur noch de Raad van State zich in de plaats van de levensbeschouwelijke instantie uit te spreken over de kern van de betrokken levensbeschouwing of om de authenticiteit en geloofwaardigheid vast te stellen van degenen die het levensbeschouwelijk onderwijs geven, mits de instantie binnen de perken van de haar gegeven bevoegdheid blijft.

Verzoekster mag kritiek hebben op de beoordelingscriteria die worden gehanteerd en de toepassing ervan aan de hand van een volgens haar niet significante les en een vergelijking van inzet op basis van activiteiten tijdens studiedagen en in werkgroepen, daarover stelling nemen gaat de beperkte toetsingsbevoegdheid van de Raad te buiten.

Ofschoon de Raad van State in beginsel wél rechtsmacht heeft om de wettigheid van de beslissing die uitgaat van de RIBZ te beoordelen, vloeit te dezen uit de aard van de toetsing die hij uitoefent over een dergelijke beslissing voort dat hij zich met de benoeming niet heeft “gemoeid” en ze niet heeft gecontroleerd in de zin die tussenkomende partij vreesde.

Overigens is het Hof van Cassatie de laatste rechter over de rechtsmacht van de Raad van State, put de Raad die rechtsmacht niet uit het artikel 37 van het rechtspositiedecreet waarover tussenkomende partij een vraag wil stellen én gaat tussenkomende partij uit, blijkens haar referentie aan de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de niet bewezen -en in het arrest nr. 172.737, Van den Bergh, van 26 juni 2007 áfgewezen- veronderstelling dat zij verschillend behandeld zou worden ten opzichte van de andere in het rechtspositiedecreet bedoelde bevoegde instanties. Te dezen is de Raad van State bij zijn uitspraak blijkens artikel 26, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof dan ook niet gehouden een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof, aangezien het verweermiddel zijn rechtsmacht betreft en zijn beslissing hierover vatbaar is voor een voorziening in cassatie overeenkomstig artikel 158 van de Grondwet en de artikelen 33 en 34 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en omdat het vermeende verschil in rechtsbescherming ter zake waarover tussenkomende partij

de prejudiciële vraag voorstelt aan het Grondwettelijk Hof te stellen klaarblijkelijk niet volgt uit artikel 37 van het rechtspositiedecreet.

De noodzaak tot het stellen van een prejudiciële vraag dringt zich dan ook niet op.

Uit wat voorafgaat blijkt dat het middel niet kan worden aangenomen en dat het beroep moet worden afgewezen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig november 2007, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
J. LUST,	staatsraad,
G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr. S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.